בס"ד

מינהל הסטודנטים | **מדור הבחינות**

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 1002773

מס' מח': 13
שנת: תשע"ב סמסטר: 1 מועד: 2 מטלה: 1
קורס: 01 947 99 דיני צרכנות

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: _____

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה אסורה בהחלט.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף**. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה, והוא יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאו מיידית לפסילת הבחינה.

בהצלחה!

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כד הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל תשע"ב סמסטר א' מועד ב'

מס' קורס 99-947

מחלקה מעבדים תאריך 27/03/12

המרצה ד"ר עדיה אורנה

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים) _____

הוראות לנבחן בנושא סריקה:
אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלב.. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לבן השולים יחתכו לפני הסריקה. לכן אסור מוחלט

כאשר מגיעים להקלט בהכרעה שטוטית יש חשיבות למטריה הנכונה לביטוי טמקבה את הנושא. במקרה שלנו - תוך הנחת הדרכן מכל מספר קבלות שיצאו על הטיפול בה הלקחו משיות שונות מתוך הרוק. אבל בקלרה יש הקבלות על הרוק. חשוב לדון שהקבלות יהיו הלוגיות בהתאם לנושאן שהטיפול דוד בקבלת את מה הוא הרב לבן

על בני השיב אלוהי לתנות את הבראה: בקבלת הקבלות יהיו הלוגיות רק אם נדיר את קוראים בדבר בדרכן ומסקנה

(2) ראיה על הדרכן יקרלוי ~~[illegible]~~ מגיע וכוח בין לבין הנוסף: מבוהב על הקבלות הקלאסי מה דנו בהקבלות, כל סדן בקושר היא יוסר לב. אבל הקבלות הנאות נדון הנה הבדה על האדם הקלון (דוד במקרה שלנו) ובחית (ר"ע) נגע והנה על דרכן חזקן (רובי) מ על הרוק כלו.

(3) אלוהים לדרכים: הקבלות משתרע את הטשה: לנגדרת מחקי הבסוד שוומרת שאדם לרוק לקבל הלטר בשיש חן את כל האפשרויות (כל קנוהם). במקרה: שלו חבר יוכל לחלמן לקבלת לטר אלי במצב ויהיה שהדקחלבת "חיסון לבע" אם הלבן לו את כל האפשרויות אם במצב ומבחו הרוקח (בני) אם הלבן לו את האפשרויות

(3) הדון הבנות הדרכים - הלבנים הם שקובעים את הבקרות - בחרת חיסון שלנו.

(4) הנה על הנסיון לחוסר יכולת - מכן קוקל חצנות מרקיות נגון דוד רוקח - בחרת הלבנים שלנו.

(5) בדוק הנות מסחרים: הקבלות אינן שוקרת בדרכן הקלון אלא על ספר כחות בין שני עוסקים. המלה הן להעלה הרוק כלו לו על דרכן קלון ולא לעודד עוסקים לא הנים ולהן על עוסקים הנים במקרה שלנו לא הלבנים לבנה

(6) אפשרות שם רובי אם לא יכפה לעבר דרכן קלון ועד חברת הקבלות ובעוד בין חברו בשיטה נ"עוסק

(6) הנה על הרוק המקומי: לעומת את שמנות הרוק המקומי כ"ד שם יקו לשרמו חוזר - בחרת הלבנים שלנו - אלא את המרה שמגרה את הקבלה הוא מהשון המקומי, שלא מה לבדוק את הבדיקה.

(7) שמרה על הטפר הדבורי: קבלת המעוגדת תבנה ש אחרים ודי לבדוק איזה האבקה - הלבנים לחיסון במצב והמקרה הזה יכולה אל קלה מאוד קבוצה (כמו קבוצה "לגנים") רבי לעודד בנות.

נעת בהלבנים לבדוק את המערכות ויחסים והקבלות בטוח הטיפולים על הדרך:

(1) רובי - חברת הקבלות של "חיסון לבע" אם יוצר נכון ונכונה - הרוקח (אין בהמשך בא ישלמקה אחרות)

(2) דוד - רובי

(3) דוד - בני

עקרון, בני לבחון על אחת מהקבוצות האפשרויות לבדוק את מערכות הסחים - יש לקחת להשמתן ש תוך הנחת הדרכן כי לבחון האם הבדיקה יכולים יהיו בתוך הנחת הדרכן, במקרה והבדיקות חת יקיימו המלחמה אולם מנות לבסדרים אחרים.

(1) רובי - רוקח/חיסון לבע

הנושא לבחון האם רובי יכפה לעבר ההעברה של דרכן: סעיף 7 ש הבדיקות בתוך הנחת הדרכן (הלבן הבדיקה) דרש מספר נושאים מלטרים כי לכפה להעברה של דרכן: (1) הנה ופה אי מקל מרות (2) מאוסף

③ במילוי עסקו ④ לשימוש שיקרו איש, ביתו או משפחתו.

⑤ הרעיון הראשון של קונה נפש מקיים מכוון לשון רבש"ע תיפה "חיסון לבנ" מהחקת.

⑥ ⑦ - נמוסי במילוי עסקו - אנקדוטה לאת בהתחבה תיבת הלבנת עוסק מכוון שהם הינו בולל את הדגישה על במילוי עסקו "מוכר נפש... בדק עסקו...".

⑧ לשימוש שיקרו איש ביתו או משפחתו: נאמר שכרו הוא מומתה רק ולמת ומכרש אין הקפדה בני לא לענוד במלוא, לכן חולב מכוון השלה האם מדבר בשימוש ביתו ומשפחתו. בסיגל מלוין במבורש את המלה שיקרו - מכן ניתן לדיון שהשקפה לשימוש מעורבה יכול להתקבל מיוחד לדיון. המקום בארץ תבונה על מאמר איש הוא קליטת הכנישה המסוים הוא הקרקע - לומר המלה והתלות שנוה רבש - נהוג שהוא רבש את לו גמור עלות שיבר בכיר גם כי קשר למלוא איך הלוקח מלוקן מיוק את בחברה על. ⑨ כך בגיטש לוקח שהוא היה שוקים אלון גם מהקנה אבייקבית כמו שאות בולקה ונהוג בשימוש איש ומשפחתו: כמו שבכך נהוג בקרולות. מהקן תמוה ומה הוא מכון מלקמש הקלה - המקום הכך בדיון הוא הרבש הקולה הכיר יותר הלה אל השמש כך בלמון - במקרה שלו הוא משמש בלמו בקרובה עכה מסלק את הלוקח שאין נוגר אותו בלבכן. הוא הוא הכר חוץ לבכן החלש שיש לכון אליך הלוון בכך סוגלת לכן ברחל בתי הקלה שלבכן שאין אין הא לבכן הבטל והקלון. מומת לאת בכך טלנהלת הרחיבו את הבקיחסות לבכן ובתלון יוקר גם על כך בכנים קיים הוא הוא מומה לשקרן כך ולמת ולא לבכן בטל שא מכן בלום - מלכ שנ לנון לאת מא קרוב האדרות (מומחיות) שו. נראה שלכן יהיה לעבד אותו בלבכן שנבאו מה הכר בקיח בקחות והוא הסמיק על מקומות מהרה לכה לכ. כמוהן שהכבר קרוב קרוב הלוה בקמות הלוות (מה מין תמיה מה אצרה בטל לכן בגם על השיק).

עוסק במילוי עסקו:

סיכם - לחכך מאבר עוסק כמוכר נפש או שרות בדק עסקו - יש מעבוק הוא יש הקאבנים מקלות ומעבק הרגון מקיים לנון הקלות המטרתי - לחלוק בהרבה את מעבר בעסק או מן מרבק בטיבר מ. נגל תהבר מיק מכון הבלונו לקבר בעוסק. הוא הרוקח או חברת הקרוב לדבר נגל תבנים את שניהם בעסקים ובאתרים, ומיקר הוא הרוקח שבבר את העסקה.

הרוקח: כי יבון הוא העסקה בלבד לי מסר ישקעל במקום הסר - חשוב לכן - בכל מקום שלון הרוקח: השמן הרוקח הכולה היו המבן נפ תמרלאה אשר מממנה בבש את המבר - לאת חמור לך הרוקח נגב תנ נקה הלופש שבחבו את הוסרות שם על נובבי הדברה לו רוחם בין בש את המבר - הו מבלה הו בין מבלבל מהקן הלון לוגות: כך בכון בבר על כך שבמכרה לבבה מבלק מלק אנלוגי מהוסק, נבה שמבבת קבלות הוו מלק אנלוגת מהבסק על הוקח ולכן המקום מקה.

מהקן המבלוגים: כך בוס ובך בכון - בכון יש חבוגות המחלוגות - בם מהקן בבר מקום.

ישקם מהקים נוסים נון ומסק בבל ומכונת רוח שבהבר מחלק במקרה שלו על מכנים. הרוקח מלבן

ישנן שהוא רק המקרה. הם טוענים לא לסמוך נראה שא-כך בלתי קבוע שגם מקום נכנס להשפיע על עמוד מאוד ולא אנשים רבתי משותף, במקום שלו בתור שיש פה אנשים שלא להחליט בכל לגמרי. אבל חיוך לבן שנקן לקבוע את המקום - ט"ר מלין אל אם העמוד לא היה הבעלים", כלומר גם שם הבעיה היקר של חברת הקונות-רמאות וכן היה לאות המלוק כאחרון, גם כך חלק גם הכיר באחריות על מקום.

רבי אומר שהוא רוצה תקנות אם בלבן ומחרת הקרקע - נראה שיקנו תחלות הדם לא נעמדים בוסקן מבר מבחוק ל' מקום על בית המרקחת ונראה שקל לחוד שיש לדם מזרק אירשון מתאים ומסך לגין על קבלה ונראה שגם הם יוכלו לבוא לעמוד.

בסתרן של ימים - נראה שדעת כן יכולים להגדר על לכן אם מול הקרקע בית המרקחת ועל מול חברת קרמות, אבל גם אם לא יכיר בו כלכלן בגלל הדעה מאחר - אל הוא יכול לקבוע אותם אל כאוסן (ס' פב(ב)) - אבל נכון בהמשך.

מה עילות הקביעה של רבי?

① סעיף א - הטייה. ② סעיף ב(ו) ד - הטייה בברסומת ③ סעיף ג מזיק (הוכיח נראה שלא) ④ סעיף ה - חזקת ולד.

① הטייה:

סעיף ו תקבל אומר שיוסף לא יעשה דבר שעלול להטות לכן בכל ענין מקום הסעיף מפרסם מספר סיבות המראים מה הם הדברים המהוקים שמקום תקרוב הם מהותיים:

רבי יכול לטמון לסעיף ב(ו) - לטמון שבגדר הטייה מכוון טמונת כנסת ושבר שלא לא הן נמצאים לו ולהלן איזו מחלוקת שיקרבה תמונה הלכתית מגלגל לו הצגיש שבר ושבפועל נראה לו לתרגיש רע.

סעיף ד(א) - השאלות שנתן לישות והמבנים - נראה מרבה יותר שהברסומת הן הבית וולקאים הבדל יותר מאשר לגן. ואומר לו ר"ש אין כל טיעון כי הקרובה קצת לר"ש - בפועל הקרובה הפיקה לו לא ניתן לטמון להטייה.

סעיף ד(ב) המרבים של הכנסה - ואמר לו שמבנים הם "טבעים בלבד" ניתן לסמוך מבלי שאין בכלל תקנות לחוות מפרסל המרבים מה הן לשמה "טבעיים" ובלתי גמר שניתן לסמוך.

מכל האמור ניתן לסמוך שבגדר הטייה של רבי ע"י הדקת.

② הטייה בברסומת - ס' ד לתה"ק

סעיף ד(ו) וסעיף ד מסדרים את ענין הטייה בברסומת ואומרים שכל הסיבות של הטייה ע"פ סיב הן בלונטיים לברסומת. במקרה שלנו האמרה שלא יוכל כל רא למשפטל ואין כל סעיף שמגיע קצת לאת הטייה, בהקשר לה ראו לגין אין בלב יוסף שמדבר על הטייה בברסומת (ומבאר גם לתה"ק) - נקבה כי אחכות אל הטייה תהיה שם ברסומת אלא אם מדבר בעומה מסחרית אל הקבלתה: ניתן תשובה שכן מדבר שמטמון אומר שאין כל סיבה מכוון שקמיה יש סיבות ואומרה נאמרו היה לרבי לדעתו.

אך יש סיכוי סביר מאוד שגם ישראל תיאלץ לא הטיה ל לבדן מכיוון שהצבר בן מחמת תנאי חוש ואומרה שגם יקרה לו נזק שונה ומלוה.

סעיף 4 - חובת גילוי

בסעיף הבא חלק יב ביב וגם סעיף ב - סמן הלבן היא שם ב"מחדל" ומאחר בגלוי מבדר ה חובה פוגעים של הנוסע לעומת הרטיב ובמבדה והוא לא ומב בבבק אל ינן ליחס לו הטיה. הסעיף מבדר על "כל פגם ... בעובדתי" ובנוסף הסעיף אומר ל קבוצה המחיבת שמוש בבבק מיוחדת כגון "מנוע פגיבה" ולבסוף הכי חשוב - כל פרט מהות - נראה כי חומרת הגילוי על כתפי הנוסע הלפני תהיה גדולה הקרבה ראוי שיגיעו לידי הסיכונים. ויתן להסתמך במקרה כי גם על בית המשפט - שבקבר על חומרת גילוי חובה אמיתי ומלוקק ~~[illegible]~~ בהקשר כה. ולא השאיר כמה חובה לרכבה תבות חובת הגילוי הרי רוב הוא חסר מומחה ~~[illegible]~~ ומלוי ראוי שיגבר הקונה ולרוב יש שיטת קורס. בכל מקרה חובת גילוי סובייקטיבית של המוכר והיא דרך חשוב לפרטים (תפיסת מי חוב מסגל כה הקרקע) ומעבר הבין בכל שבלבן שקיבל שמוגת הגילוי אובייקטיבית - הסטנדרט של האובייקטיבי ובמקרה כלב אם ראוי שחוקה יתעניין בכל אחד מהבאים עניין במרקחת. ~~[illegible]~~ ההכרעה תהיה ע"פ הרכנתו של השופט ומי גלוח שהוא יקבע שהיקף חובת גילוי.

סעיף 3 - עושק, לקיבל

נראה שבסעיף בחות המיוחדת לנו - אומנת אומנים שרוב: ביה לסעיף מהלכן ובנוסף הוא חרב על הלבנות הבוקדת אין לו, אם הטעם מביא שני תלונות שלדיק אי מתקיימת בנ"נו - סעיף ג(ג) - דורש מלוקה שמגיבה מעבר קניה ושעושק יבוא אל בב - במקרה שלנו רוב אי בעלב הלבן ולכן לא בחות הלונטה.

ס' ד(ב) - ~~[illegible]~~ דורש מלוקה הלה יתר מול דרך שקבר תמורה המהגל הקובל - לא נראה שלב חל בינינו.

השוואה לתוך הקולים ~~[illegible]~~ ובקבוצת הלבן

קולים - הטיה

סעיף 15 לתוך הקולים מביא מספר קנאים שנראה יכשלו אות ~~[illegible]~~ הלה ויראו לכל שרבי יעדיף לבחור בהקרב: 1 - קשר סעיף כפול - קשר בין הטיה לטוות ובין הלות מקבעת - קראה שהקשר הלב מתקיים שכן לא אמרה רק מעין נגד חבר לא אושר בכך לא חכם את הקלפה. הבעיה הקשה היא כוונה להלבן: תוך הקולים דורש שמטרה תביר נוגע לטוות ~~[illegible]~~ לחמת תנגד שם דורש את לה - נראה שמקבל ~~[illegible]~~ לתמרה לא היה הוגה לטוות (מגיבר אלו כן) ולכן יעדיף לרוב לבחר לחבר שלב פרדמן ובכן האחרים היו מחלטים שם

בסעיף 17: שם בחבר מלת הומרה לא הלונטה לרי סקל ואומר שבחוק המלים הוא שם הלונטה

סעיף 27 לחוק התובים: מקרים לפי המבנה - מעל ית מדינת הגולן, מקום לפי הסכם מעל מדינת נתוי מבוטלת לעומת הדבר ויש יוקר רגש על חובת התובים ולכבד הקיים (סיקלוור נ' דרקין) ולכן סעיף לאדם הדבר.

דין ולדין

השלכות: ס' 25+26 - ישנן 2 דרישות שמקשות עומת הדבר - תומת לבירור ונלקח - נחוה שבמקרה שהוא יש לתבוע הקרבות תומת לבירור בלי הדבר אך מו בעות שהם מהולבבט על הנזק הסבר, בנוסף שמעל הנלקח הוא חשוב מאוד בנלקחן ונראה שיקרים המשמעות שכן עלות בעלות והקביעה עלה לבצע ל ספקטרום שלה.

קרמית 56: עולת הקרמית כללית שמעל על בדון - אימעל שהיה קשה לבדוק מהובים ולכן נראה שיגדל אין הדבר.

סעיפים לבוב

ס' 26 לתה"ב - קובעת אחריות בלילית לעסקה עסק ההעברה (ב) ו אושק (ג) - ישנה שיעלו אחריות בלילית על הבקת ונם תגיע הקרבות אוסק יקבת שהיק בעבר

ס' 27 תה"ב - קובע אחריות עילית ואחריות הבלילית הבדה גם על הנעבר והמבר על הקרבות.

ס' 27 תה"ב = הנזק לעסקים: קובעת שאם הם לא יבנו לא היה מהים לבנות אחר אוקטל עקרות בלילית - במקרה שבנו סביר מאוד להניח שהחוקת והמבר לא יבנו לא היה מהים לבנות שכבר מעבר ויגרם יו ולכן בכל מקרה פרים לא יבנו שהוא עובר ניקוים, נראה שכבר חבל אחרת מלית הסעבטים יהיו עיקשים אקר והנזק בן תמוד לרם.

ס' 31 תה"ב - סעיף נוסף: מחוץ חוץ בלבדן - כי עמוד בסעיף הזה לבדך שקבע אלה או אילו ושאם נלקח - נראה שהסעיף בלונטי מאוד לענינו שכן הוא מבדר על סכן כ' תקבוב. בנוסף הסעיף מדבר על עוסק סיכול לקבוע עוסק - אם יראו בהבי עוסק ויקבעו שהוא נכנס במלק עסקו בקבוע ההעברה, אבל הוא עם יכל לקבוע את נלקח (ס' 31(ד)).

ס' 27 לתה"ב - מעניין בגדים לגוב בגדה הוא יכנס מעבר הסעיפים - לעונת לדי הוא לא ילית ולא יקבל בגדים לעבר (הוא לם הוא לבדיק מבוון שהנלקח עבור עבר בהבדה).

ס' 27 תה"ב: בעלת עסקה - הבעלות על הקרבה היא לנסבר ואין לבם על ממש לחלק מה בבעלות העסקה.

בעבר באלטוניה: ס' 27 קנייה שוה יכל לקבוע את הבקר ומבדק הקרבות בבעבר באלטוניא שם הוא הוא מו את כל הקרבות, נראה כי שבעת קביעה משנית שעומד בהמבר סבנה קטן שלון

יום מעט חיובי.

סעיפים השונים לתוקף אחרים:

הסעיפים שיכול לקבל שיקול החלטה רק בעל (ס' 121.1) ולכן אינו מיקבן בלבד. קיים אך ראוי שהם יוכלו את אלו בעיקרים מרבים שהם חלים כ"ה.

ולהלן: ראוי שהם יוכל לקבל את פעולים של הנכס באופן שהיקר בשליטת והפעולים עובדים מאקה מיבר C טעון לתקן אחר אלה קשה יותר להיכתב.

קובעה יצוגית

שם הדבר בלי ענין.

בלי שנוגע ביפי לקחות לבנים שלות תביעת היא שלית כדי יקבל סכום הכשרון בל' מאמר מס' ה שתביעת אים יכירו בהוה נמרץ אין כדרכן הוא מה יכל עניים קובעה יצוגית לאור סעיף 22(ב).

קובעה יצוגית בנויה בשני שלבים:

1. הגדרה שם אחד אישית (שם הכרעה)
2. שקול שם בין המסכל שהקבוצה הלקוחות מקובעה יצוגית.

סעיף 4(ג) לחוק הנזיקין הייצוגית (מתקן הצוגיות) – אומר שאדם רשאי לבי ס' 3(א)(1) לתוסף:

"3(א)(1) – תביעה נגד עוסק (הוראה שהם עוסקים) בהשכר לענין שנגע לענין לקוח..." – הדגשה מקלה לומרת תוך – הסעיף מדבר לקוח ולא לכלל, אין הגדרה חלקות וראוי שמגובה מקלה ומחיבה לומרת תוך הנקת הלכבן – מכן ממדה הוא יכירו הוה כלכבן, נמרץ באופן ודאי יכירו בו בלקוח.

ס' 4(ג) ציבוריות: מלבד 5 תנאים בכדי לבטל את הקביעה:

1. התביעה הדרה לבית בתוך לבי – ראוי שמקיים
2. – בעל הקבוצה דרוש לתלדק תביעה – מגובה בלבד הוא של מעמשים "הם בלים מגובה בגוב משקעים".
3. – קובעה יצוגית היא הדרך היעילה והבוגנת – ראוי שמקיים לתקה, אומים בסיס עובדתי קדמה אך הנכס שנה פין הוה טלוגי מסטרי לקוחות אחרים שרק סבא מבוה הוא.
4. – הובאו מילה באופן הלים – מקיים
5. – מבחנים הטבלים של הקביעה: 1. בעות שהתביעה קבלת, 2. בעות שיטה הוגה, יכלן שאכן קופשת הלוגי הן מעיים נגדות כמו שרשים ובמקרה הוה: הוא שסבל מבה – לראיה בוב הא סבל.

ראוי ש שם סים סבר שאשת תביעה יצוגית אך לה לא ודאי וקל לה בתקונים הנוגעים ש סיבוך שהם סבר לבור ושיבר על השוק.

תמורות ופטרות בעל הבית.

דפוס
03-5604070 .טל

בס"ד

מינהל הסטודנטים | **מדור הבחינות**

אוניברסיטת **בר-אילן**

מספר סידורי 1112479

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: _____

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

13

הוראות לנבחן

1. עליך להבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את חפציך האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. **היציאה לשירותים במהלך הבחינה אסורה בהחלט.** נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מחברתו תפסל ותועבר לועדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחנים אחרים בכל עניין ודבר. **בכל עניין פנה למשגיח/ה.**
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת הבחינה. תלמיד שעזב את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה - דינו כדין נכשל.
9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי **על עמוד אחד של כל דף**. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה, והוא יועמד לדין משמעתי.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאו מיידית לפסילת הבחינה.

בהצלחה!

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, ייענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

שנה"ל תשע"ג סמסטר א' מועד ב'

מס' קורס 99-947-01

מחלקה משפטים תאריך 27/03/13

המרצה דר' בויטש אורנה

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים) _____

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

חשוב לדעת: השולים נחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט

דוד המלך – רמב"ם

המקרה הלב בשום יחסית – לא לבזבז את דוד כדרכן ש שיחת מרגה. ואת חבי כעוסן במלוך סיסנו.

חבי היא הנוכן ש דוד ולכן בוודאות נראה אותם ביחס לכן ניחוש ואיפה בקתום:
הלעיה – מא נראה שחבי עשה איזה שינוי הלעיה כמפרט ע"ב סעיף ב, אולי למדנו סעיף ב(ג) – אולם
יותר מא הלעיה, הוא חשב שמאמץ מא מבוצע בסיכון מניחים בשום שהוא שמאמין בן שיים הבוקר.
עושק ס' ג תה"ד – גם מא נראה שמבוצע בעושק שכן מא מקיימים ש הקנאים רב שבירלקי בוגדים לכן.
חובת גלוי ס' ד תה"ד – נראה שלחבי היתה חובת גמור ע"פ ס"ד שכן הוא היה ביכן לגלות
מן שהוא עובד תרופות ולא עשה כן, מכן וכן לבטיל על כך שמבוצע גם בהברה ובשרית ל טיפ
ר' המבקר – על הלעיה במחבל.
כוח בתה"ד – המבקר על עיסוק הבואה יכול לבוא לחוקי איך פחות לבורכתי,
שדוד כבאי לקבוע ע"ב ס' לד לתה"ד במבצר איכבא שביקה הלעיה נקבה מחבל ולגרם הכנון
הוא יכבה אות נכון על נפקסמ שלה.
דוד יכול ואולי ראוי לקבוע ע"פ פקודת הקלכון ס' נגלה לפקודה בהעבט ל רשעות ורשעים
הבוטות היא מסוכנת מאוד בדבר הקלכון יכולה שלפל שקמת תרופות חלוקי משון כאוקו בהבט ל
הפיתת חובת הלבירות וסליה מבטלנבט ל הבדק הסבירה
אין מקום לקביעה מלוגית לגבי דוד וגם מא נגרש.

רמב"ם – בנ"ל

עיקר הדיון בהיבט הלה ראוי לבירות האם בני יכול להיכנס לבבה ל עוסק – נראה
שהבבה מייתי מכיוון שרבי נגש אליו נתבר, לאת ויוב רבי לא עומק במבחנים החשובים
ל במהלך עסקו עוסק – חלוקים: לחבר מא היה טוב כוונת חוקת, הלה מא היה כלל אינו
ל הנסק, אומם הלה היה תוך הסיכון הרבה ל בנ"ל רופא מומחה לשל אדם אחר), איך מא הר מגרק
עסקי לא מקבלת – אל פ כל האמור לכל – אדם שלב ראוי עניי בני הקבר מא יכנס
ל 4 שמות הבבה ל עוסק במקרה הסבלי הלה ולכן מא יכנס לתה"ד.
רבי יכול לקבוע אות בני על הרשות ע"פ נקודת הקלכון – איך גם כאן נראה
לא שחובת הבירות הקונקרטית מא קחול ולכן אין לי טוב מהיכנס לסוגיות הנוחה ולמס.

סיגלית ויסברגר תשובות לשבי' רבי כנצב תברית הקרובות ובית המקדש:

סעיף 6 שקל"ב - הליכה בורלבה - במידה והיתה הליכה באמצעה (וזה רשום על הקרובה הסמוכות שבה) - נינן לקבוע בשם את הילדן והבוגרן - הלוונטי לסוכבה שרובי רוצה לקביע אותם.

בנצב יהו מהקרובה ואשם קורבן: לינק' רבר קודם עכן ורק אחרב - שאחר שקרה מקרה אשמנו של דוד רובי בדר בנצבן לשבי המרכיבים וקופות הלוח, הבדיקה היתה בשלה מאוד באינטנס והכלה מידע תשוב ולוונטי מבורו, את הבדיקה הצאת רובי יכל לעשות לא עם ולטני לינת הקרובה. שלבב מרובא מומחה שיבלע תבחות ות הבדיקה המינימלית תבני בדיקת קרובה, קל וחומר במידה והוא מיועב לבלר ניתים. מבלי לסבק, הקרובה הצאת חוא ברמה כאבים עדוד שלרק אותה גם כן (מחת סוגא אחר שיכרן שצה הוסחת בגלל משכני כאבים). המבנים מלה מגבל את האפשרות שלא ראה בולן הבריאות של הקבר ובהקנה לות הוקת כהלאיה. חשוב שנכור שחיב ניתן לבירן הנה כמעל מוחלטת וט ב כן מצבה על ודאות מוחלטת (לב בריבמן ובכרן) - אבל בוודאי שאיון כנה ומלול הקסבות יעלרו מנוסקת עבחות בהיבט הבתי של הדיה

שם בלוז שקרובה ברמה תקינות

בין הקרובה מקוצרה הסלולל

קבעה ברשלות: גם רובי ולגם שאר הקסבות מחשות את הסכנו' של קבר סבקל: לשבי תוך הנת הבדן - יכן שם נדרוש קשה בגלל הדרישה הלאיה מהות